

ಮಾನವನ ವಿಕಾಸದ ದಾರಿಯನ್ನು ಅರಿಯಲು ವ್ಯಯಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಮೂರನೆಯ ದಿನವು ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಅರಿಯುವ ದಿನವಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನ ದೈನಂದಿನ ವ್ಯಾಪಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿಯಲು ಇಂದು ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ನಗರಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ನೀಡುತ್ತೇನೆ.

ಮೊದಲು ನಾನು ಮನೆಯಿಂದ ಕಾಡುದಾರಿಯನ್ನು ಹಾದು ಮುಂದೆ ಮರಳುಗಾಡಿನ ಚಾಡನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ನದಿಯಂಚಿನಗುಂಟ ನಡೆಯುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ ನಾನು ಮನುಷ್ಯರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮುಂದೆ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ನಗರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಗೋಪುರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೆ ಅಂಗಡಿ ಮುಂಗಟ್ಟುಗಳ ನಡುವೆಯಲ್ಲಾ ಸಾಗುತ್ತ ಇಡಿಯ ನಗರವನ್ನು ಸುತ್ತಾಡುತ್ತೇನೆ. ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೇ ಜನರನ್ನು ತನ್ನ ಒಡಲಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುವ ನಗರದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವರೆಲ್ಲರ ಹಾವಭಾವಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತೇನೆ. ವಿಚಿತ್ರವೆಂದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಜನರನ್ನು ನಾನು ಎರಡನೆಯ ಸಲ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.

ಮುಂದೆ ನಾನು ನಗರದ ಚೌಕದಡೆಗೆ ಸಾಗುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿರುವ ಜನರ ನಗುವನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತೇನೆ, ದುಃಖವನ್ನು ಕಂಡು ಬೇಸರಗೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಹಂಗಸರು ಧರಿಸುವ ವಿವಿಧ ಬಣ್ಣದ ಉಡುಗೆಗಳನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ವಿಂಡೋ ಶಾಪಿಂಗ್ ಕೂಡ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಯಾಕೆಂದರೆ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿರುವ ಅನೇಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಬೇಗನೆ ನೋಡಲು ಇದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಕೊನೆಯ ದಿನವು ಅಂತ್ಯವಾಗುತ್ತಲಿದೆ, ಇನ್ನೂ ನಾನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಗಳು ಎಷ್ಟೊಂದಿವೆ! ನಾನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ರಂಗಮಂದಿರಕ್ಕೆ ದೌಡಾಯಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನಗೊಂದು ಹಾಸ್ಯನಾಟಕವನ್ನು ನೋಡಬೇಕಿದೆ. ಹಾಸ್ಯವು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಸದಾ ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿಡುತ್ತದೆ. ಅಂದು ನಡುರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲು ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಶಾಶ್ವತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ ಏನೇನನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡಬಹುದಿತ್ತಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ

ಮನಸ್ಸು ಪರಿತಪಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಮರುದಿನದಿಂದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಂದ ಅವು ಜೀವಂತವಾಗಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಮೂರು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ನಾನು ಕಣ್ಣುಬಿಚ್ಚಿಕೊಂಡ ಬಣ್ಣಗಳು ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನನ್ನೊಳಗೆ ಉಳಿದುಬಿಡುತ್ತವೆ.

ಈ ಮೂರು ದಿನಗಳ ನನ್ನ ಪ್ರಯಾಣ ನಿಮ್ಮ ಮೂರು ದಿನಗಳ ಕತ್ತಲೆಯ ಪ್ರಯಾಣದೊಂದಿಗೆ ತಾಳೆ ಹೊಂದದೇ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಮೂರು ದಿನಗಳ ಸುದೀರ್ಘ ಕತ್ತಲೆ ಪಯಣದ ನಂತರ ನೀವು ಜಗತ್ತನ್ನು ನೋಡುವ ದೃಷ್ಟಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಬೇರೆಯೇ ಆಗಿರುವುದು. ನೀವು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಜಗತ್ತು ನಿಮಗೆ ಬೇರೆಯೇ ಆಗಿ ಕಾಣುವುದು.

ನೋಡುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೀರಿ ಅನಿಸುತ್ತದೆ.

ವಿಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿ, ಕುರುಡಿಯಾಗಿರುವ ನಾನು ಜಗತ್ತನ್ನು ನೋಡುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಕಳಕೊಂಡವರಿಗಷ್ಟೇ ವಸ್ತುವಿನ ಬೆಲೆ ತಿಳಿಯುವುದು. ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಎಲ್ಲ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸಬಹುದು.

ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಸುತ್ತಲ ಜಗತ್ತನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ಇದು ನನ್ನ ನೋಟದ ಕಡೆಯ ದಿನ ಎಂಬಂತೆ ಉತ್ಕಟವಾಗಿ ನೋಡಿ, ಹಕ್ಕಿಗಳ ಚಲಿಸಿಲಿ, ಸಂಗೀತದ ಉಲಿಗಳಿಗೆ ಕಿವಿಯಾಗುವಾಗ ನಾಳೆಯಿಂದ ನಾನು ಕಿವುಡಾಗಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಕೇಳಿ, ಹೂವಿನ ಮೃದು, ಹುಲ್ಲಿನ ತಂಪನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸುವಾಗ ಮರುಕ್ಷಣ ನನ್ನ ಸ್ಪರ್ಶಜ್ಞಾನ ಇಲ್ಲವಾಗಬಹುದೆಂಬ ಭಾವದಿಂದ ಸವರಿ, ಸುಗಂಧವನ್ನು ಆಘ್ರಾಣಿಸುವಾಗಲೂ ನಾಳೆಯಿಂದ ಗ್ರಹಣೇಂದ್ರಿಯ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭಾವದಿಂದ ಆಘ್ರಾಣಿಸಿ. ಪ್ರಕೃತಿಯು ನಿಮಗೆ ನೀಡಿರುವ ಈ ಅದ್ಭುತ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಬಳಸಿ. ಎಲ್ಲ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳೂ ಮುಖ್ಯವೇ ಆದರೂ ಕಣ್ಣುಗಳು ಅವಲಂಕಿತಲೂ ಮುಖ್ಯವೆಂಬುದಂತೂ ಸುಳ್ಳಲ್ಲ.